

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 6Sžo/87/2014  
Identifikačné číslo spisu: 2012200657  
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2016  
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2012200657.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcov: 1.) Ing. B. Y., bytom Z., 2.) W. Y., bytom tamtiež, obaja zastúpení JUDr. Darinou Kurňavovou, advokátkou so sídlom Kapitulská 5, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, so sídlom Vajanského 2, 917 01 Trnava, za účasti Ing. L. V., bytom O., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu Trnava (právneho predchodcu žalovaného) č. KSÚ-OSP-2012/00455/Ve z 15. októbra 2012, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/103/2012-67 z 26. júna 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/103/2012-67 z 26. júna 2014 p o t r d z u j e.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Pribratému účastníkovi konania Ing. L. V. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného - Krajského stavebného úradu Trnava, odboru stavebného poriadku č. KSÚ-OSP-2012/00455/Ve z 15. októbra 2012 a zároveň žalobcom a zúčastnenej osobe Ing. L. V. nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutím č. KSÚ-OSP-2012/00455/Ve z 15. októbra 2012 právny predchodca žalovaného odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Trnava č. OSaŽP/21279-1626/2012-Ča zo 17. januára 2012, ktorým vo veci zmeny územného rozhodnutia č. OSaŽP/25603-54008/08/Ča z 20. júna 2008, právoplatného dňa 24. júla 2008, na stavbu: „Rodinný dom“ nachádzajúci sa na pozemkoch parc. č. 4021/560 - rodinný dom (pozemok odčlenený z pôvodného pozemku parc. č. 4021/266 na základe geometrického plánu č. 4/2011 z 13. januára 2011 overeného Správou katastra Trnava pod č. 216/2011 dňa 25. februára 2011), par. č. 4021/266, 4021/34 - prípojky na inžinierske siete nachádzajúce sa v k.ú. G., č. 864790, podľa § 35 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom

poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 50/1976 Zb.“ alebo „stavebný zákon“) stavebný úrad konanie zastavil z dôvodu, že žalobcovia ako stavebníci nedoplnili v určenej lehote svoju žiadosť o zmenu územného rozhodnutia o požadované doklady, t.j. nepredložili stavebnému úradu súhlasné záväzné stanovisko príslušného cestného orgánu k zmene pripojenia rodinného domu na pozemnú komunikáciu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsah preskúmvacej činnosti súdu v posudzovanej veci bol daný predmetom preskúmvacieho konania. Vzhľadom na výsledok správneho konania súd v rámci preskúmvacieho konania mohol len skúmať, či bol daný zákonný dôvod na zastavenie konania vo veci zmeny územného rozhodnutia. Krajský súd preto považoval za potrebné uviesť, že žalovaný ako odvolací správny orgán je povinný vysporiadať sa s námietkami účastníkov konania a náležite vyhodnotiť doklady a vyjadrenia príslušných orgánov a organizácií. V danom prípade podľa názoru súdu správne orgány vec správne procesne posúdili, pokiaľ rozhodli o zastavení konania, keď žalobcovia svoju žiadosť o zmenu územného rozhodnutia nedoplnili o požadované doklady, resp. nepredložili súhlasné záväzné stanovisko príslušného cestného orgánu k zmene pripojenia rodinného domu na pozemnú komunikáciu, nakoľko tento potvrdil platnosť predchádzajúceho záväzného stanoviska s určenými podmienkami a preto stavebný úrad Mesto Trnava v súlade s ust. § 35 ods. 2 stavebného zákona konanie vo veci zmeny územného rozhodnutia zastavil, pričom žalobcovia boli poučení o tom, že v prípade nepredloženia súhlasného stanoviska príslušného cestného orgánu bude konanie zastavené.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia z dôvodu, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.).

Napadnutý rozsudok považovali za vecne nesprávny, keď prvostupňový súd zistil skutkový stav v nepostačujúcej miere pre jeho rozhodnutie, vec neposúdil správne a úplne po právnej stránke a pri rozhodovaní a odôvodnení rozsudku sa dopustil viacerých procesných pochybení.

Žalobcovia uviedli, že v priebehu konania súd postupom podľa ust. § 250 ods. 1 O.s.p. pribral do konania stavebníka Ing. L. V. a to uznesením č. k. 14S/103/2012-57 z 25. februára 2014. Súd sa však nevysporiadal so skutočnosťami týkajúcimi sa práve príbratého účastníka a to ani v priebehu konania, ani v rozsudku. V rozsudku podľa žalobcov absentuje odôvodnenie v časti napadnutých výrokov, pričom podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne a náležité, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa ústavné kritéria vyplývajúce z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa názoru žalobcov rozhodnutie tak trpí nielen nepreskúmateľnosťou pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, ale v dôsledku toho aj vecnou nesprávnosťou. Ďalej uviedli, že odôvodnenie súdu je obmedzené iba na uvedenie obsahu žaloby, obsahu vyjadrenia žalovaného k žalobe z 3. apríla 2013, ako aj na príbratie do konania stavebníka Ing. L. V. Prvostupňový súd len formálne poukázal na výsledok správneho konania a konštatoval, že správne orgány vec správne a procesne posúdili. Nezaoberal sa odôvodnením žaloby a v rozhodnutí toto odôvodnenie bagatelizoval. Nevysporiadal sa so skutočnosťou, že rozhodnutia žalovaného nevychádzali zo spoľahlivo zisteného stavu veci, t.j. existencie prístupovej komunikácie stavebníka Ing. L. V., čo je zadokumentované v kolaudačnom rozhodnutí č. OŽP-1278/4/Kč z 9. decembra 2004, v ktorom sa uvádza: „zároveň bolo obhliadkou a fotodokumentáciou zdokladované zhotovenie vjazdu, ktorý je z asfaltobetónu a cementobetónu“. Súd, ako aj žalovaný sa nezaoberal existenciou spevnenej komunikácie, na ktorú sú dopravne napojené ostatné nehnuteľnosti, ulica je povrchovo upravená asfaltovou drvou, ktorú spravuje a udržiava mesto Trnava. Ulica je zakreslená aj v mape mesta, ktorú vypracováva odbor územného rozvoja. Taktiež uviedol, že mesto Trnava uskutočňuje vývoz odpadu prostredníctvom svojej obchodnej spoločnosti aj na časti ulice Mikuláša Koperníka, ktorá podľa odboru dopravy a komunálnych služieb neexistuje. Okrem toho mesto vykonáva zimnú údržbu /posyp a odpratávanie snehu/ aj na tejto, podľa neho neexistujúcej komunikácii. Práve odbor dopravy komunálnych služieb nie je schopný zrušiť, resp. napraviť zmätočne záväzné stanovisko

č. ODaKS-24949-49286/2008/ÚI.

Žalobcovia považovali rozhodnutie stavebného úradu, ako aj rozhodnutie žalovaného za nezákonné, nakoľko boli nimi dotknutí na svojich právach a to tým, že mesto Trnava ako stavebný úrad v danom konaní ako prvostupňový orgán nerozhodol o žiadosti vydania kolaudačného rozhodnutia a nepovolil užívanie stavby rodinného domu žalobcov ako stavebníkov. Žalovaný podľa vyjadrenia žalobcov porušil pri rozhodovacom procese ustanovenia zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), keď spoľahlivo nezistil skutkový stav a nevedol konanie tak, aby posilňovalo dôveru občanov v správnosť rozhodovania.

Žalobcovia preto navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/103/2012-67 zo dňa 26. júna 2014 zmenil tak, že žalobe žalobcov v celom rozsahu vyhovie a zároveň navrhol zaviazat' žalovaného k náhrade trov prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania.

III.

Žalovaný, ani príbratý účastník konania Ing. L. V. sa k odvolaniu žalobcov, ktoré im bolo riadne doručené, nevyjadrili.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. februára 2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - na základe žaloby žalobcov preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu - Mesta Trnava č. OSaŽP/21279-1626/2012-Ča zo 17. januára 2012, ktorým bolo podľa § 35 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. zastavené konanie vo veci vydania zmeny územného rozhodnutia č. OSaŽP/25603-54008/08/Ča z 20. júna 2008, právoplatného dňa 24. júla 2008, na stavbu: „Rodinný dom“ nachádzajúci sa na pozemkoch parc. č. 4021/560 - rodinný dom, parc. č. 4021/266, 4021/34 - prípojky na inžinierske siete nachádzajúce sa v k.ú. G., č. 864790, nakoľko žalobcovia ako stavebníci nedoplnili v určenej lehote svoju žiadosť o zmenu územného rozhodnutia o požadované doklady, t.j. nepredložili stavebnému úradu súhlasné záväzné stanovisko príslušného cestného orgánu k zmene pripojenia rodinného domu na pozemnú komunikáciu.

Podľa § 35 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon), ak predložený návrh neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby alebo iného opatrenia v území (§ 32), najmä vplyvov na životné prostredie, vyzve stavebný úrad navrhovateľa, aby návrh v primeranej lehote doplnil potrebnými údajmi alebo podkladmi, a upozorní ho, že inak územné konanie zastaví. Ak navrhovateľ nedoplní návrh na vydanie územného rozhodnutia požadovaným spôsobom v určenej lehote, stavebný úrad územné konanie zastaví.

Podľa § 126 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb., ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a

využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a <., ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140 zák. č. 50/1976 Zb., ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 140a ods. 1 <., dotknutým orgánom podľa tohto zákona je:

a/ orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má na ňu nadväzovať alebo s ním súvisí,

b / obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavby diaľnice a cesty pre motorové vozidlá,

c/ vlastník sietí a zariadení technického vybavenia, územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

Práva dotknutých orgánov vymedzuje zákon č. 50/1976 Zb. <., stavebný zákon, v ustanovení § 140a ods. 3 <., § 80 ods. 2 <. tak, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke, vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona a ďalej, okrem iného, chrániť záujmy týkajúce sa ochrany zdravia ľudu, zaistenia vplyvov na životné prostredie, správy pozemných komunikácií, dráh, atď. Dotknutý orgán z hľadiska oblasti svojej pôsobnosti podáva záväzné stanoviská, z ktorých stavebný úrad pri rozhodovaní vychádza.

Z uvedeného možno teda konštatovať, že dotknuté orgány sú spolupracujúce orgány verejnej správy špecializujúce sa na oblasť, ktorá je už mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnení je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 stavebného zákona). V zmysle citovaného, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o pozemných komunikáciách, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci (§ 140b ods. 1 <. zákona č. 50/1976 Zb. <..

Postavenie dotknutého orgánu v konaniach podľa stavebného zákona (vyplývajúce z citovaných ustanovení stavebného zákona) mu prisudzuje odlišné oprávnenia ako účastníkom konania najmä s ohľadom na skutočnosť, že dotknutý orgán v konaní nepresadzuje svoje subjektívne práva, právne záujmy, ani sa nekoná o jeho právnych povinnostiach. Treba zdôrazniť, že dotknuté orgány nepredkladajú záväzné stanoviská týkajúce sa ich subjektívnej právnej sféry ale týkajúce sa verejných záujmov, ktorých ochrana vyplýva z osobitného predpisu. Verejný záujem predstavuje istý protiklad k záujmu súkromnému, jedná sa o určitý všeobecne prospešný stav, cieľ, ktorý treba chrániť a rešpektovať.

Podľa § 140b ods. 6 zák. č. 50/1976 Zb., ak odvolanie proti rozhodnutiu podľa tohto zákona smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží stavebný úrad orgánu, ktorý je

nadriadeným orgánom dotknutého orgánu a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.

Podľa § 3 ods. 3 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 11. decembra 2000, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, k návrhu na vydanie územného rozhodnutia sa prikladajú rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce.

Podľa § 7 ods. 1, 2, 3, 4 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 8. júla 2002, upravujúceho Pripojenie stavby na pozemné komunikácie:

Stavba podľa druhu a účelu musí mať kapacitne vyhovujúce pripojenie na pozemné komunikácie, prípadne na účelové komunikácie.

Pripojenie stavby na pozemné komunikácie musí svojimi rozmermi, vyhotovením a spôsobom pripojenia vyhovovať požiadavkám bezpečného užívania stavby a bezpečného a plynulého prevádzkovania na príslušných pozemných komunikáciách. Podľa druhu a účelu stavby musí pripojenie spĺňať aj požiadavky na dopravnú obsluhu, parkovanie a prístup a použitie požiarnej techniky.

Stavba, ak to vyžaduje jej účel, musí mať zabezpečený prístup vozidiel na zásobovanie a priestor na státie vozidiel pri nakladaní a vykladaní.

Prístupové cesty k stavbe musia byť zhotovené do začatia užívania stavby.

Vzhľadom na námietky žalobcov najvyšší súd skúmal rozhodnutie žalovaného z hľadiska jeho zákonnosti, ako aj zákonnosti postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovia požiadali stavebný úrad 20. júla 2011 o zmenu územného rozhodnutia č. OSaŽP/25603-54008/08/Ča z 20. júna 2008, ktorým bola umiestnená stavba ich rodinného domu s garážou na ulici Mikuláša Koperníka v Trnave. Požadovaná zmena spočívala vo vypustení vybudovania prístupovej komunikácie k novostavbe ich rodinného domu.

V uvedenom územnom rozhodnutí v bode č. 6 v rámci podmienok určených pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu stavby stavebný úrad uviedol nasledovné: „Prístup na pozemok a na spevnenú plochu pre parkovanie motorového vozidla bude novovybudovaným dočasným pripojením účelovej komunikácie na jestvujúcu miestnu komunikáciu ulicu Mikuláša Koperníka, na základe povolenia Mesta Trnava zn. ODSaKS-24949-49286/08/Úl zo 6. júna 2008. O povolenie stavby dočasnej účelovej komunikácie je stavebník povinný požiadať príslušný špeciálny stavebný úrad.“

Pod bodom 8 uvedeného rozhodnutia stavebný úrad v zmysle § 39a ods. 5 stavebného zákona určil, že „na uskutočnenie jednoduchej stavby - rodinného domu s garážou vrátane pripojenia na inžinierske siete postačí ohlásenie podľa § 55 ods. 2 stavebného zákona. K ohláseniu musí stavebník pripojiť podklady s náležitosťami o stavebné povolenie a projektovú dokumentáciu. Pred vydaním povolenia o užívanie stavby rodinného domu sú stavebníci povinní požiadať o kolaudáciu prístupovej účelovej komunikácie.“

Dopravné napojenie rodinného domu dočasnou účelovou komunikáciou na komunikáciu - na existujúcu ulicu M. Koperníka bolo povolené záväzným stanoviskom cestného správneho orgánu č. ODSaKS-24949-49286/08/Úl zo 6. júna 2008, v ktorom boli určené podmienky napojenia predmetnej účelovej komunikácie.

Stavebný úrad posudzujúc uvedenú žiadosť žalobcov, konanie o zmene územného rozhodnutia č. OSaŽP/25603-54008/08/Ča z 20. júna 2008, ktorým bola umiestnená stavba ich rodinného domu, rozhodnutím č. OSaŽP/38204-59485/2011/Ča zo 4. augusta 2011 prerušil na dobu 30 dní a vyzval žalobcov, aby mu predložili záväzné stanovisko príslušného cestného orgánu k požadovanej zmene pripojenia rodinného domu na pozemnú komunikáciu v lehote 30 dní. V súlade s § 35 ods. 2 stavebného zákona stavebný úrad upozornil žalobcov, že ak požadovaný doklad nepredložia v stanovenej lehote, stavebný úrad konanie o zmene územného rozhodnutia zastaví.

Na základe žiadosti žalobcov cestný správny orgán vydal 5. septembra 2011 stanovisko č.

ODaKS/32638-64137/2011/Úl, v ktorom zotrval na svojom pôvodnom záväznom stanovisku č. ODSaKS-24949-49286/08/Úl zo 6. júna 2008 a nesúhlasil so zmenou pripojenia rodinného domu žalobcov na provízorne spevnenú plochu.

Z dôvodu, že žalobcovia stavebnému úradu nepredložili súhlasné záväzné stanovisko cestného správneho orgánu s požadovanou zmenou územného rozhodnutia, stavebný úrad rozhodnutím podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona konanie o zmene územného rozhodnutia zastavil.

Z podkladov spisu vyplýva, že na základe odvolania žalobcov, ktoré smerovalo proti záväznému stanovisku dotknutého orgánu - Mestu Trnava, ako príslušného cestného správneho orgánu, právny predchodca žalovaného, postupom podľa § 140b ods. 6 stavebného zákona konanie prerušil a vyžiadal si stanovisko od Mesta Trnava, odboru dopravy a komunálnych služieb - dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska.

Mesto Trnava, odboru dopravy a komunálnych služieb sa k odvolaniu vyjadrilo listom č. ODaKS/220-54685/12 z 20. júna 2012, z ktorého vyplýva, že žalobcom povolilo pripojiť dočasnú účelovú komunikáciu na jestvujúcu miestnu komunikáciu na ulici Mikuláša Koperníka v kat. úz. G., a to do doby, pokiaľ nebude vybudované trvalé pokračovanie miestnej komunikácie Ulica Mikuláša Koperníka v Trnave. Povolenie bolo vydané na základe žiadosti žalobcov, ktorej bolo v plnom rozsahu vyhovie. Z vyjadrenia ďalej vyplýva, že mesto Trnava ako terajší vlastník pozemku, na ktorom majú žalobcovia povolené pripojenie účelovej komunikácie, je ochotné uzatvoriť s nimi takú zmluvu, ktorá im pripojenie dočasnej účelovej komunikácie umožní, a teda im v ničom nebráni, aby zrealizovali to, o čo sami požiadali, a predstavuje jednu z podmienok, na základe ktorých im bolo umožnené realizovať stavbu ich rodinného domu.

Záväzné stanovisko, ktorým cestný orgán žalobcom povolil dopravne pripojiť stavbu ich rodinného domu na sieť jestvujúcich miestnych komunikácií nebolo zrušené a ani v čase posudzovania predmetnej žiadosti nebol dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie.

V zmysle § 140b ods. 6 stavebného zákona právny predchodca žalovaného predložil stanovisko Mesta Trnava, odboru dopravy a komunálnych služieb č. ODaKS/220-54685/12 z 20. júna 2012 so záväzným stanoviskom č. ODaKS-24949-49286/08/Úl zo 6. júna 2008 Obvodnému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a požiadal ho o zmenu alebo potvrdenie záväzného stanoviska č. ODaKS-24949-49286/08/Úl zo 6. júna 2008.

Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Trnava k predmetnej veci predložil stanovisko č. 12/04466/Ja/1 z 31. júla 2012, v ktorom uviedol, že záväzné stanovisko č. ODaKS-24949-49286/08/Úl zo 6. júna 2008 potvrdzuje.

Napadnutým rozhodnutím právny predchodca žalovaného podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcov zamietol a prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu - Mesta Trnava potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia sa detailne zaoberal predmetnou vecou, podrobne opísal skutkové zistenia, na základe ktorých dospel k záveru, že zákonné podmienky pre zastavenie konania podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona boli splnené.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Úlohou súdu bolo posúdiť, či v posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky pre zastavenie konania postupom podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 250i ods. 1 veta prvá O.s.p. senát odvolacieho súdu - po dôslednom oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného správneho orgánu - dospel k jednoznačnému záveru, že procesný postup správnych orgánov v posudzovanej veci bol v plnom súlade so zákonom.

Za stavu, že cestný správny orgán Mesto Trnava, odbor dopravy a komunálnych služieb nezmenil svoje záväzné stanovisko a jeho nadriadený orgán Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie jeho záväzné stanovisko č. ODaKS-24949-49286/08/ÚI zo 6. júna 2008 potvrdil, pričom s poukazom na ustanovenie § 140b ods. 1 stavebného zákona je správny orgán obsahom záväzného stanoviska viazaný, správne orgány v posudzovanej veci postupovali v súlade so zákonom.

Stavebný úrad realizoval svoje oprávnenie, vyplývajúce mu z ustanovenia § 35 ods. 2 veta prvá stavebného zákona, keď žalobcov vyzval na doplnenie potrebných podkladov vo veci ich návrhu na zmenu územného rozhodnutia, ktorým bola umiestnená stavba ich rodinného domu. Za stavu, že žalobcovia 1, 2 v zmysle uvedenej výzvy, o následkoch nesplnenia ktorej boli zo strany stavebného úradu náležite poučení, nepostupovali, zákonné podmienky pre procesný postup v zmysle § 35 ods. 2 veta druhá stavebného zákona boli jednoznačne splnené.

Senát odvolacieho súdu zároveň považuje za potrebné zdôrazniť, že rozsah súdneho prieskumu je daný výrokom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Z uvedeného vyplýva, že úlohou prvostupňového súdu bolo výlučne skúmať, či boli splnené zákonné podmienky pre postup stavebného úradu v zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 stavebného zákona, na základe ktorého konanie zastavil. Preto skutočnosti týkajúce sa do konania pribratého účastníka Ing. L. V., výsledok konania nemohli ovplyvniť.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, odvolací súd zistil, že vykonané dokazovanie bolo správnymi orgánmi náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti, ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto, ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcov, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcov neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal.

Občiansky súdny poriadok v správnom súdnictve upravuje vznik nároku na náhradu trov konania iba proti žalovanému správnomu orgánu, nie proti žalobcovi, ktorý podal žalobu a ňou disponuje. Špecifické postavenie ďalšieho účastníka v konaní spôsobuje, že trovy konania, ktoré mu vznikli, znáša zo svojho. S poukazom na uvedené odvolací súd o náhrade trov do konania pribratého účastníka rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a náhradu trov konania mu nepriznal. Z podkladov spisu je zrejmé, že v spojitosti s predmetným konaním mu žiadne trovy ani nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok